

Art. 14. Pracownicy Polskiego Instytutu Rozrachunkowego są zatrudniani na podstawie umów o pracę i wynagradzani w sposób przyjęty w przedsiębiorstwach prywatnych.

Art. 15. Na pokrycie wydatków Polski Instytut Rozrachunkowy ma prawo pobierania opłat manipulacyjnych za swe czynności. Odsetki od administrowanych przez Instytut funduszków przypadają na jego rzecz.

Art. 16. Od czynności wymienionych w art. 2 Polski Instytut Rozrachunkowy wolny jest od wszelkich danin publicznych w takim zakresie, w jakim wolny jest od nich Skarb Państwa.

Art. 17. Budżet oraz roczne zamknięcia rachunkowe Polskiego Instytutu Rozrachunkowego zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 18. (1) Instytucje, które wykonywają czynności, przewidziane w art. 2 pkt 1), 2) i 4) mogą je wykonywać do czasu, który określi w drodze rozporządzenia Minister Przemysłu i Handlu.

(2) Po tym terminie instytucje te likwidują jednak zobowiązania, wynikłe z dokonanych czynności.

Art. 19. (1) Sumy, jakie zostały wpłacone do wspomnianych w art. 18 instytucji, na ich rachunki w kraju i za granicą, z tytułu obrotu rozrachunkowego, przechodzą — z dniem określonym w rozporządzeniu przewidzianym w art. 18 — na Polski Instytut Rozrachunkowy, na warunkach, na jakich powyższe instytucje przyjęły te sumy.

(2) Jednocześnie przechodzą na Polski Instytut Rozrachunkowy gwarancje (gwarancje bankowe, weksle gwarancyjne i inne zabezpieczenia) ustanowione dla wspomnianych instytucji z tytułu obrotu rozrachunkowego z zagranicą.

Art. 20. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 21. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

583.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 614) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„1) Państwowy podatek od uboju wynosi:

- a) od 1 sztuki bydła rogatego 3 zł,
- b) od 1 cielęcia 50 gr,
- c) od 1 sztuki nierogaczyny 1 zł 50 gr.

2) Wyjątek stanowią województwa: nowogródzkie, poleskie, wileńskie i wołyńskie oraz powiaty: białostocki, bielski, grodzieński, sokólski i wołkowyski województwa białostockiego, na których obszarze państwowy podatek od uboju wynosi:

- a) od 1 sztuki bydła rogatego 1 zł 50 gr,
- b) od 1 cielęcia 25 gr,
- c) od 1 sztuki nierogaczyny 75 gr.”;

2) w art. 11 skreśla się ustępy 2), 3), 4) i 5) i w ich miejsce zamieszcza się nowy ustęp 2) o brzmieniu następującym: „2) Do wymiaru grzywien i do postępowania karnego stosuje się przepisy ordynacji podatkowej, a w szczególności przepisy części IV tejże ordynacji. Ilekroć w tych przepisach jest mowa o władzy skarbowej I instancji, rozumie się przez to urząd skarbowy, a ilekroć jest mowa o władzy skarbowej II instancji — izbę skarbową bądź Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.”.

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 3. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

(2) Do spraw karnych, wszczętych przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem karnym, stosuje się nadal dotychczasowy przepis art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 614).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

584.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

o ulgach w spłacie niektórych zobowiązań gmin wiejskich.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Dekret niniejszy ustala ulgi w spłacie zobowiązań gmin wiejskich wobec Skarbu Państwa, instytucji ubezpieczeń społecznych, Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych oraz Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

(2) Zastosowanie przepisów dekretu niniejszego nie wyłącza przyznawania gminom wiejskim dalszych ulg w spłacie ich zobowiązań na podstawie przepisów części I rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846).

Art. 2. (1) Umarza się należności Skarbu Państwa od gmin wiejskich:

a) z tytułu odstąpienia bądź wydzierżawienia pod budowę szkół powszechnych nieruchomości państwowych, z wyjątkiem nieruchomości będących w administracji przedsiębiorstw: „Polskie Koleje Państwowe” i „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”,

b) z tytułu pobranych od płatników w czasie do dnia 31 marca 1933 r., a nie wpłaconych do Skarbu Państwa podatków i opłat państwowych, o ile należności z tego tytułu nie zostały objęte rozrachunkiem pomiędzy Skarbem Państwa a związkami samorządowymi, przeprowadzonym na dzień 31 marca 1933 r.

(2) Spłatę należności Skarbu Państwa od gmin wiejskich z tytułu pobranych od płatników w okresie od dnia 1 kwietnia 1933 r. do dnia 31 marca 1935 r., a nie wpłaconych do Skarbu Państwa podatków i opłat państwowych rozkłada się na raty na okres do 5 lat, licząc od dnia 1 kwietnia 1936 r., bez oprocentowania. Ilość i terminy płatności rat określi władza nadzorcza gminy z tym zastrzeżeniem, że spłata nie może wynosić mniej niż 150 zł rocznie. Wpłaty dokonane po dniu 1 kwietnia 1936 r. zalicza się na poczet najbliższych rat.

Art. 3. Umarza się należności Komunalnego Funduszu Pożyczkowo - Zapomogowego od gmin wiejskich oraz należności gmin wiejskich od tego Funduszu z tytułu sald rozrachunku, przeprowadzonego pomiędzy Skarbem Państwa a związkami samorządowymi na dzień 31 marca 1933 r., przekazanych Komunalnemu Funduszowi Pożyczkowo - Zapomogowemu na podstawie art. 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 846).

Art. 4. (1) Umarza się należności instytucji ubezpieczeń społecznych od gmin wiejskich:

a) z tytułu wszelkich należności na rzecz b. kas chorych;

b) z tytułu odsetek, przypadających od zaległych na dzień 31 marca 1936 r. składek i opłat ubezpieczeniowych.

(2) Spłatę należności instytucji ubezpieczeń społecznych od gmin wiejskich z tytułu zaległych na dzień 31 marca 1936 r. składek i opłat ubezpieczeniowych rozkłada się na raty na okres do 20 lat, licząc od dnia 1 kwietnia 1936 r. przy oprocentowaniu 4% rocznie. Ilość i terminy płatności rat określi władza nadzorcza gminy z tym zastrzeżeniem, że spłata nie może wynosić mniej niż 150 zł rocznie. Wpłaty dokonane po dniu 1 kwietnia 1936 r. zalicza się na poczet najbliższych rat.

Art. 5. (1) Umarza się należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych od gmin wiejskich z tytułu pożyczek, udzielonych gminom do dnia 31 marca 1936 r. na pokrywanie ogniotrwałym materiałem oraz na ogniotrwałą odbudowę po pożarze budowli, stanowiących własność gminy.

(2) Spłatę należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych oraz Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu od gmin wiejskich z tytułu pobranych przez te gminy od ubezpieczonych do dnia 31 marca 1936 r., a nie wpłaconych tym zakładom składek za przymusowe ubezpieczenie budowli od ognia oraz ubezpieczenie od ognia nieruchomości rolnych, rozkłada się na raty na okres do 20 lat, licząc od dnia 1 kwietnia 1936 r. przy oprocentowaniu 2% rocznie. Ilość i terminy płatności rat określi władza nadzorcza gminy, z tym zastrzeżeniem, że spłata nie może wynosić mniej niż 150 zł rocznie. Wpłaty dokonane po dniu 1 kwietnia 1936 r. zalicza się na poczet najbliższych rat.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Opieki Społecznej, każdemu we właściwym mu zakresie działania.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów

i Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

585.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 listopada 1936 r.

o formie umów dotyczących praw wydobywania minerałów żywicnych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i art. 1 pkt a) ustawy z dnia 2 lipca 1936 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 363) postanawiam co następuje:

Art. 1. W art. 129 prawa o notariacie (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 609) wprowadza się przepis następujący:

„§ 4. Przepisu art. 82 nie stosuje się do umów o przejście, ograniczenie lub obciążenie prawa wydobywania minerałów żywicnych.”

Art. 2. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*